

2012. 38. 1

1272 V1

Auschwitz-nem a végállomás!

Irta: V [redacted] L [redacted] L [redacted].

Lakás: Bp. XV. Újpalota

Zsókavár u. 54. I. 7.

1157

TEL: 4116-25-21

Ut a Gettóhoz.

Ha pontosan akarom leírni az utat a Gettóhoz, a sárga Dávid csillaggal kié megjelölt József utcai Ujpesti házhoz, akkor be kell számolnom az utról is ami odavezetett. A pontosság fontos egy írásnál, egy beszámolóknál. Pontosan és az tárgyilagosan...belemerülni az emlékekbe, amiket előnt a fájdalom és átfest a düh, az ékeseredés, hogy hiába minden!... Leinni még csak letudom a régmúltat, de visszahozni a régmúltat, és főleg Anyát, már nem tudom. Bekezdés, tárgyalás, befejezés-így tanultuk az iskolában, valamikor réges régen a fogalmazás alapelemeit. Az Életemről akarok írni, az utról a Gettó előtt és után - és be kell látnom ez nem fér bele a megtanult keretbe. Bekezdés-ez lehet a Gettó, Tárgyalás: ez lehetne a vagonirozás, befejezés lehetne Auschwitz...De mégsem: a Befejezés az Elválasztás volt, a SZELEKTÁLÁS - lélegzetelállító perce, mikor a vagonból kizuduló embereket elválasztották családtagjaiktól. Ez volt a Befejezés. Ami ezután történt velem az már ráadás volt-egy második élet -anya védő szeretete nélkül - tele küzdelemmel és fájdalommal. A legtöbb akik túlélték a SZELEKTÁLÁST tovább élnek velem együtt, emlékeznek, néha sirni is tudnak-de az igazi életük ott ért véget a SZELEKTÁLÁSNÁL. Így vagy úgy, de ott meghaltak az Emberek...A németek nem is tudták milyen tökéletesen pokoli munkát végeztek. Vagy tudták? ...

Hát hogy is volt?...Senki nem hitte el, hogy egyszer elvisznek minket. Anyával nyugodtan leutaztunk Siofokra I néniékhez. Messziről, külföldről dübörögve szálltak a vészjósló hírek, akinek volt rádiója hallgatta és továbbadta. Hogy innen-onnan elszállították a zsidókat, jogaiktól, értékeiktől megfosztották őket. A legtöbben csak legyintettek erre. Na, igen, lehet, hogy ott messze külföldön, ott minden megtörténhet, na de itt?...Napoztunk a Balaton partján, uszkáltunk a selymes langyos vízben. Mukica a kiskutyám vigan hempergött a homokban.

Aztán egyik napról a másikra elcsúszott az ég. Minden megváltozott, hogy már többé sohasem legyen ugyanaz. Bejöttek a németek. A hatalmas tankok, motorosok ott dübörögtek fenyegetően Siofok utcáin. "Várható volt." - mondta nagybátyám szüszavuan és nyugodtan továbbolvasta az ujságot. A gyerekek a két unokatestvérem az ablakból izgatottan nézték a bevonulást. "Gyertek el az ablakból" -szólt rájuk a nagynéném és sápadt volt. Védőn átölelte a két fiút. Mintha így megtudná védeni őket a rájuk várakozó szörnyeségektől.

A nap még sütött, de a nyaralásnak vége volt...